ፍሰሐ- ወ -ህይወት

ፍሰሐ ወ ህይወት
ለምለም በረሀ-ገነት
ሁሉ የሚማልልላት
ሊወስዳት ሊወዳት
የራሱ ሊያደርጋት
ዘላለም ሊያኖራት:

ከተደበቀችበት ጥሻ
ከመሸገችበት ዋሻ
ከተሰገበችበት ሰገባ
ክንብንብ ጥርዝ ካባ:
ካቆለቆለችበት አዘቅት
ከጭጋግዋ ጥልመት:
አንገትዋን አንቄ
አካሏን ጨምቄ
በሽብልቅ ሸብልቄ
በጠገራ ሰንጥቄ
በወረንጦ መንጥቄ
በካራ መትሬ
በካስማ ወድሬ
በጠፍር ሰትሬ
በአውታር ገትሬ
ከስሯ ሰቅስቄ
ላስቀራት አምቄ
ላደርጋት የራሴ
የሥጋ የነፍሴ:
ተጋሁ ተንገታገትኩ
ወጣሁና ወረድኩ
ሌትና ቀን ማሰንኩ
ቆምኩ ተምበረከኩ
ተቀኘ ወደ ግራ
እንደ ፍየል ጭራ
ቁልቁለት ተራራ
እሩጫ በረራ
አንዳችም ላልሰራ
ላልወጣ ከተራ ....

ጥር 12 2000
በላቸው ገላሁን

Back to Meskot

***The views reflected in the above poem/article are solely of the author and are not necessarily shared by** Meskot. **You may contact Belachew Gelahun for comments at** belachewg@yahoo.com.*